

Jak v dávných mýtech stojí zámek
růžemi propletený
i temné stíny nočních ptáků
jsou trnům uvězněny
láska je s vírou v černé věži
zarostlá pavučinou
překrásná dívka tam leží
svou dlaň má poraněnou

Jen temné stíny přízraků
svoji rozkoš neutají
nad stoletým ortelem smrti
další zlo rozsévají
léčky a nástrahy či klam
podivná světla, podivná tvář
příšerný pocit když jsi sám
z podivných těl, podivná zář

RF:Každý má svou
krásnou šípkovou lásku
která jen jemu svoje květy otvírá

S mečem a rukou zkrvavenou
dál se růžemi prodíráš sám
cítíš že tě síly opouští
poslední doušek na kuráž dáš
před sebou dívku spící máš
nevinne krásné stvoření tvé
rty líbají její tvář
mrtvá láska mrtvou není

Vše k životu se teď probouzí
zloba shání novou skrýš svou
sílou nebezpečnou lidem lásky
překazíš, víš
v pohádkách vítězí
dobro s pravdou semknuté jsou
a síly zla jak černé ruce zmije
zabitě jsou